అసలు రహస్యం

—ఉరుమద్దాలి విజయలక్ష్మి

"ఇవాళ రెడ్డి సక్కాసు తొక్కి వచ్చాడు" శాస్త్రి కార్డ్సు చక చక కలుపుతూ అన్నాడు.

"చచ్చినదా, బ్రతికినదా, ఆ సక్కా?" మూర్తి సిగరెట్ చివరి దమ్ము పీలుస్తూ అడిగాడు.

"పేకాట కూడా ఒక్కోసారి విసుగు పుడుతుంది సుమా?" రావ్ కొత్త విషయం ఏదో కనిపెట్టినట్టు అన్నాడు.

రెడ్డి మౌనంగా చిరునవ్వు నవ్వి వూరుకున్నాడు.

శాస్త్రి, రెడ్డి, రావ్, మూర్తి, వాళ్ళ నలుగురూ పేకాట వరకూ ప్రాణ స్నేహితులు. ఇతర సమయాలలో వాళ్ళ వాళ్ళ పనుల వల్ల ఒకరి కొకరు దూరమే.

"కార్డ్సు పంచింది శాస్త్రికదూ? యింత అధ్వాన్నంగా ఉన్నావేమిటోయ్ శాస్త్రీ?" రెడ్డి కార్డ్సు సరిచేసుకుంటూ అన్నాడు.

"ఈ ఆట కూడా గోవింద, అంతేనా రెడ్డీ?" శాస్త్రి అన్నాడు.

"అబ్బ, వర్షం ఎక్కువయింది." బయట వర్షపు గాలి హోరు చూచి రావ్ అన్నాడు.

మూర్తి కార్డ్ కింద వదులుతూ.. "ఏమి వర్షమో ఏమో? నాలుగు రోజులనుంచీ ప్రాణం తీస్తున్నది" అన్నాడు విసుగ్గా.

"ప్రాణం తీస్తున్నా మనం నలుగురం స్కీమ్ ప్రకారం కలుసుకుని ఆడుతూనే వున్నాము కదా? యివాళ పిడుగులు పడనీ, యింటి కప్పు లేచిపోనీ మరేమయినా సరే ఆడాల్సిందేను," రెడ్డి తరచు గెలవటం వల్ల హుషారుగా అన్నాడు.

"ఇవాళ ఒక్క ఆటలో అయినా రెడ్డిని ఓడించి కాని మనం కదలరాదు."

"నాకేం అభ్యంతరం లేదు రావ్! మనీ సరిపోతుందో లేదో ఓసారి చూచుకో."

దూరాన ఎక్కడో పిడుగు పడినశబ్దం వినిపించింది.

"అబ్బ, పడింది పిడుగా? రెడ్డిభాయ్ ఘళ్ళీ గెలిచాడేమో అని హడలిపోయాను." రావ్ జోక్ వేశాడు.

అప్పుడే కరెంటు పోయింది.

"ఏం జోకురా నాయనా, కరెంటు కాస్త కొండెక్కింది."

"మరో జోకు తగలెయ్యరా రావ్! లైటు వెలుగుతుందేమో చూద్దాము."

"మంత్రాలకు చింతకాయలురాలే రోజులు కావు బ్రదర్!"

"మంత్రాలంటే గుర్తుకొచ్చింది. మంచి స్టోరీ ఏదైనా చెప్పరా మూర్తి, డిటెక్టివ్ నవల్సు వ్రాసిన వాడివి. దెయ్యాల కథలు కూడా అడపా దడపా వ్రాసిపారేస్తుంటావు. అలాటి కథ లేవయినా చెప్పరా. కాస్త కాలక్షేపంగా వుంటుంది."

"శ్రీ ఆంజనేయం, ప్రసన్నాంజనేయ, చీకట్లో దెయ్యాల కథ లేమిటిరా నాయనా, కొరివితో తల గోక్కున్నట్లు...." శాస్త్రి వణుకుతున్న స్వరంతో అన్నాడు.

"నేను లోపలికి రావచ్చా?"

గుమ్మం బైట నుంచి ఎవరిదో కంఠస్వరం గడగడ లాడుతూ వినిపించింది.

నలుగురూ వులికిపడ్డారు. ఆ చీకట్లో ఒకరి ముఖం ఒకరు చూచుకున్నారు.

నేను లోపలికి రావచ్చా?"

మళ్ళీ అదే స్వరం, పట్టాల మీద రాచుకెళుతున్న రైలు చక్రాల గర గర శబ్దంతో వినిపించింది.

"ఎవరు మీరు?" మూర్తి పెద్దగా అడిగాడు.

బైట వాన తీవ్రంగా వుంది. కాసేపుఆగి వాన కాస్త తగ్గు ముఖం చూపంగానే వెళతాను." బైట వున్నవ్యక్తి విసుగ్గాఅన్నాడు.

"లోపలికి రండి" మూర్తి లోపలికి ఆహ్వానించాడు

"వచ్చింది మనిషా? దెయ్యమా?" శాస్త్రి లోలోపల ఆలోచిస్తున్నాడు.

"అబ్బబ్బ, వెధవవాన ప్రాణం తీసింది." లోపలికి అడుగు పెట్టి రైన్‌కోటు గుండీలు విప్పుకుంటూ అన్నాడు.

ఓ క్షణం ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

"సమయానికి ఇంట్లో నౌకరూ లేడు. పుట్టి మునిగినట్లు వాడి భార్యకూ యిప్పుడే జబ్బు చేయాలా? కొవ్వొత్తులూ లేవు." రెడ్డి అన్నాడు.

"మీ దగ్గర అగ్గిపెట్టె వుంటే వెలిగించండిరా?" రావ్ అన్నాడు.

"మూర్తి సిగరెట్సు తాగినా లైటర్ వుందికాని, అగ్గిపెట్టె వాడడు, మీ ఇంట్లోనే వెతకరాదురా రెడ్డీ"

"అగ్గిపెట్టెలు అయిపోయి ఆరు రోజులయింది. మా నౌకరుతో చెప్పేవిదులు నేను కొనుకొచ్చుకున్నా పోయేది." రెడ్డి అన్నాడు.

"నా దగ్గర అగ్గిపెట్టె వుంది. కాని.... దానిలో ఒకటే పుల్ల వుంది. వెలిగించనా?" ఆ వ్యక్తి అడిగాడు.

"వెలిగించండి, ఆ వెలుతురులో కుర్చీ చూపుతాను, కూర్చుందురుగాని."

అగ్గిపుల్ల గీచినశబ్దం, వెంటనే గాలికి ఆరిపోకుండా రెండు చేతులూ అడ్డంపెట్టి జాగ్రత్తగా అగ్గిపుల్లను పట్టుకున్న ఆ వ్యక్తి కనపడ్డాడు ఏడు అడుగుల ఎత్తు, ఎత్తుకు తగిన లావు, సైజుని మించిన గడ్డముక్క, ముఖమంతా ముక్కే అన్నట్లు వుంది. తలమీద వున్న టోపీ ముఖం మీదకు జారి పూర్తిగా ముఖం కనపడటం లేదు.

అప్పుడే అగ్గిపుల్ల ఆరిపోయింది.

"నాలుగు అడుగులు యిలా ఎదురికిరండి.

వాహినీ వారి నూతన ప్రచురణలు

తెన్నేటి

విద్యార్థి ఆంధ్రపత్రిక సీరియల్ 8.00

చెరుకూరి కనకలత

అపరిష్కృతం ఆంధ్రప్రభ సీరియల్ 4.50

రావూరి భరద్వాజ

శింశుపా ఆంధ్రప్రభ వీక్లీ సీరియల్ 8.00

ఎస్. వివేకానంద

కళ కోసం సాంఘిక నవల 5.50

కోడూరి లీలావతి దేవి

కుంకుమరేఖ ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడెమీ 3.00

ఆశాకిరణం బహుమతి పొందిన పిల్లల నవలలు 4.00

దేవరకొండ చిన్నికృష్ణశర్మ

బేతాళపంచవింశతి 6.00

పై పుస్తకము లన్నియు ఒకేసారి పొందగోరువారు రూ॥ 33 లు M.O. పంపినయెడల పోస్టేజి ఉచితం! V.P. పద్ధతి లేదు.

వాహినీ పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజయవాడ-520002
ఫోన్: [illegible]

కుడిచేతివేపు ఛైర్ వుంటుంది కూర్చోండి" రెడ్డి అన్నాడు.

అతని అడుగుల చప్పుడు కాలేదుకాని... కుర్చీ ఒక్కసారి లాగి కూర్చున్న శబ్దం అయింది.

"మీ పేరు .."

"దామోదరం; ఒక ముఖ్యమైన పని మీద యీ వూరు వచ్చాను."

"పని అయిందా?"

"కాలేదు. కాదని తెలిసిపోయింది; తిరిగి బైలుదేరాను ఈ వానలో కాలుతీసి కాలు పెట్టలేక ఇలా వచ్చాను. రాస్త తెరిపి ఇవ్వగానే బైలుదేరుతాను నావల్ల మీకేంఇబ్బంది లేదుకదా?"

"కష్టం సుఖం లేదు." రావు జోక్‌గా అన్నాడు.

దామోదరం వికిగబడి నవ్వాడు. ఆ నవ్వు పిశాచం చేసిన వికటాట్టహాసంలా వుంది

నలుగురూ ఒక్కసారిగా వులిక్కిపడ్డారు.

ఓ క్షణం గదిలో నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

"మీకు చిదంబరం తెలుసా?"

దామోదరం అడిగింది ఎవరినో అర్థం కాలేదు,

"ఏ చిదంబరం ఎవరి సంగతి మీరు అడిగేది? రెడ్డి అడిగాడు.

"భార్యను హత్య చేసి పరారి అయిన చిదంబరం సంగతి"

"ఓ; ఆ చిదంబరమా? మా అందరికీ తెలుసు మీకూ తెలుసా?"

రెడ్డి కంఠ స్వరంలో ఆదుర్దా కనబడింది.

వెంటనే దామోదరం జవాబు యివ్వలేదు. కాసేపు ఆగి అన్నాడు.

"మీకు దయ్యాలమీద నమ్మకంవుందా?"

రెడ్డి కనుబొమలు ముడుచుకున్నాయి,

"వీడికి ప్రశ్నలు వేయటం తప్ప జవాబు లివ్వటం రానట్లుంది" మదిలో అనుకున్నాడు రావ్.

శాస్త్రి "శ్రీఆంజనేయం, ప్రసన్నాం . ." జపంలో మునిగిపోయ్యాడు

మూర్తి లైటర్‌తో సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు,

"మీకు దెయ్యాలమీద నమ్మకంవుందా?" అరిగిపోయిన గ్రామఫోన్ రికార్డులా మళ్ళీ అదే ప్రశ్న వేశాడు.

"దెయ్యాలు ఎప్పుడూ నా కంట పడ లేదు" రెడ్డి తాపీగా అన్నాడు.

"చిదంబరం ఎవరనుకున్నారు. మానవ పిశాచం, ఓహ్; ఇలా చెబితే మీకు ఎలా అర్థం అవుతుంది. జరిగిన కథ చెబితే చాలు ... వాడిని మీరూ దెయ్యంగాడనే అంటారు."

"జరిగిన కథా? చిదంబరం మా పేకాట మిత్రుడు కారణం తెలియదు ఓ రోజు అంటే సరీగా నాలుగు నెలల క్రితం ఓ రాత్రి భార్యను హత్య చేసి పరారి అయాడు. మాకు తెలిసినంతవరకూ చిదంబరం చీమకు గూడా హానితలపెట్టని శాంతమూర్తి మీరు చెప్పేది ..?"

"మీకు తెలియని వాస్తవగాథ చెబుతాను వింటారా?"

"చెప్పండి మాకూ కాలక్షేపంగా వుంటుంది." ముగ్గురూ ఒక్కసారిగా అన్నారు

"దాదాపు మూడేళ్ళక్రితం సంగతి. చిదంబరం వ్యాపారంలో నాకు పార్టనర్ నేను మొదట్లో చిన్నహోటల్ నడుపుతుండేవాణ్ని అలాఅలా వృద్ధిలోకి వచ్చిననేను,చిదంబరం అడిగిన మీదట హోటల్‌లో అణావాటా యిచ్చి పైకి తీసుకువచ్చాను" చిదంబరం మా యింట్లో ఒకడిగా అలవాటు అయిపోయాడు సవిత నా భార్య.' చెప్పటం ఆపి, ఓ నిట్టూర్పు విడిచాడు దామోదరం.

"వాట్ ...? సవిత మీ వైఫా?' ఆశ్చర్యపోతూ రెడ్డి అడిగాడు.

"అవును సవిత నా భార్య. అదే చెప్పబోతున్నాను. నేనూ సవిత ఒకే ప్రాణంగా వుండే వాళ్ళము. చిదంబరం, సవిత వైపు కన్నెత్తి కూడా చూచేవాడు కాదు.

ఒకరోజు రాత్రి హోటల్ కట్టేసే టైమ్ అయిపోయింది; ఆ రోజు వచ్చిన క్యాష్ చూచుకుంటున్నాను

అప్పుడు ఒక వృద్ధుడు నా దగ్గరకు వచ్చాడు. "ఈ రాత్రికి రూమ్ చూపిస్తే వుండి, ఉదయం వెళ్ళిపోతాను కోరిన రెంట్ యిస్తాను అన్నాడు

"మా హోటల్‌లో రూమ్స్ లేవనీ, రూమ్స్ అద్దెకు యిచ్చే హోటల్స్ అలా పైకి వెళితే దొరుకుతాయి." అని చెప్పాను.

వృద్ధుడు గాభరా పడుతున్నట్లుగా వున్నాడు. ఓ క్షణం ఆలోచిస్తూ నుంచున్నాడు చేతిలో వున్న లెదర్ బ్యాగ్‌ని మాటిమాటికీ చూసుకొంటున్నాడు.

"అతి ముఖ్యమైన వస్తువు ఒకటి నాదగ్గర వుంది దాని కోసం నన్ను కొందరు వెంటాడుతున్నారు. మీరు అడిగినంత డబ్బు యిస్తాను యీ రాత్రికి నాకు చోటు చూపించండి అన్నాడు.

డబ్బుమీద ఆశతో పెద్ద మొత్తం అడిగాను ఇస్తానన్నాడు హోటల్ వెనుక నా యిల్లు వుంది. మా ఇంట్లోనే చోటు ఇచ్చాను

"మీ రిప్పుడు ఏ వూళ్ళో వున్నారు?" మూర్తి ప్రశ్నించాడు

"రంగూన్‌లో. ఆరాత్రి మా ఇంట్లోనే ఒక గదిలో పడుకున్నాడు.

అర్ధరాత్రి గదిలోంచి పెద్దగా మూలుగు వినిపిస్తున్నది.

ఆ మూలుగు విని నేనూ సవితా మరో గదిలో వున్న చిదంబరం లేచి వచ్చాము.

ఆ వృద్ధుడు కళ్ళు మూసుకుని పెద్దగా భయంకరంగా మూలుగుతున్నాడు. ఎంత

ఉగాది వచ్చింది

—ఎం. వి. ఎస్. చౌదరి

రేడియోలో ఉగాది సందడి వినిపిస్తుంది
పత్రికల్లో ఉగాది సంబరం కనుపిస్తుంది
రేడియోలు పత్రికలు అబద్ధాలు చెప్పవు
నా చెవులూ కళ్లూ నన్ను మోసంచెయ్యవు
అందుకే .ఉగాది వచ్చిందనే అనుకోవాలి
అంతేగాని
సామాన్యుడి బ్రతుకులో కొత్తదనం కనుపించదు
అతడి గుండెలో కొత్తరాగం వినిపించదు
అతని హృదయంలో నిండిన ఆవేదన తీరదు
అతని కళ్లలో చీకటి మాయమవదు
ఎన్ని పండుగలొచ్చినా – ఎన్నియుగాలు గడిచినా
"గొంగళీబ్రతుకే" అతను బ్రతకాలి
అందుకే అనుమానంగా వుంది
ఆఉగాది అసలుపండుగే కాదేమోనని

పిలిచినా జవాబు లేదు. మరో పది నిమిషా లలో ప్రాణంకూడా పోయింది.

తెల్లవారి జరిగేది జరగక మానదు. లెదర్ బ్యాగ్‌లోవున్న ఆ అమూల్యమైనది ఏమిటా అని తెరిచాను.

కోట్లకు ఖరీదు చేసే అమూల్యమైన వజ్రాలు ముచ్చటగా మూడు వున్నాయి. అప్పుడే మరో విషయం కనిపెట్టాను. చని పోయినది పేరుపొందిన గజదొంగ దుర్జన సింగ్ అని.

ఈ విషయం పోలీసుల దృష్టిలోకి తప్పక పోతుంది. వజ్రాలు మేమే దాచేద్దా మని నిర్ణయించుకున్నాము భద్రమైనచోట దాచాము.

మర్నాడు పోలీసు అధికారులకు తెలియ చేశాను.

దుర్జనసింగ్ మరణం సహజమైనదే అయినా...వజ్రాలు దొరకని కారణాన, సింగ్‌కు ఆశ్రయం ఇచ్చినట్లు, అధికారులు నిర్ణయించి, నాకు ఏడాది కఠిన శిక్ష విధించారు."

"మీ యింట్లో వజ్రాలకోసం పోలీసులు గాలించే వుంటారు కదా?" రావ్ అడిగాడు.

"ఎందుకు గాలించలేదు సూదిమోపిన స్థలంకూడా వదలకుండా గాలించారు నాకూ చిదంబరంకు తప్ప మరేమానవుడికీ తెలియదు వజ్రాలు ఎక్కడ దాచిందీను."

"ఊ....తరువాత ఏమయింది?"

"జైలునుంచి విడుదలయ్యాక ఏ కలకత్తా కాని ఢిల్లీ, బొంబాయి కానీ వచ్చేసి, వీలు చూచుకుని ఒక వజ్రాన్ని అమ్మి చెరిసగం మనీ తీసుకొనేటట్లు చెరిఒక వజ్రమూ వుంచు కోటానికి నిర్ణయించుకున్నాము అప్పుడు చిదంబరం కూడా "దామూభాయ్! నీవు జైలులో వున్నన్నాళ్లూ సవితమీద ఈగ గూడా వాలనివ్వను. నిన్ను మోసంచేసేమాట కలలోకూడా అనుకోను. నీ అండ దండలు లేనిది నేనేం చేయలేనని తెలుసుకదా? నీవు విడుదల అయ్యే మంచిరోజుకోసం ఎదురు చూస్తూ వుంటాను" అన్నాడు.

సంవత్సరం గడచిపోయింది. కటకటా ల్లోంచి కాలు బైటపెట్టాను. చిదంబరం నా ఇల్లు హోటలు అమ్మేసి సవితతో సహా పరారి అయ్యాడు.

అప్పుడే నాకు తెలిసి వచ్చింది. నే నెంత మోసపోయిందీను. చేతిలో పైసా లేదు. అప్పుడు నా కర్తవ్యం ఏమిటో తెలిసింది. నన్ను చిదంబరం నిజంగా మోసం చేసిన ట్లయితే, వాడి అంతం చూడాలి. గమ్యం లేని ప్రయాణం సాగించాను.

రంగూన్ అంతా వెతికాను....పెద్ద పెద్ద పట్టణాలు గాలించాను .... చివరకి....చివరికి యిక్కడ వాడు. ఆ పిశాచం వున్నట్లు తెలుసుకుని వచ్చాను

అప్పుడు వాడు మోసగించాడు. ఇప్పుడు

FREE! రత్నాల రాసులు ఉచితం!

ప్రపంచపు ప్రతినిధులు

క్రీస్తు మరణ పునరుత్థానమును ప్రపంచ మందలి క్రైస్తవులంతా మరియొక్కసారి ఈ ఏప్రిల్ మాసములో జ్ఞాపకము చేసికొంటున్నారు. శిలువవేసే దృశ్యం కంటికి యింపైనది కాదు. మానవుని దేహమును పడిపోకుండా శిలువకొయ్యమీద నిలబెట్టాలంటే చాలా పెద్ద మేకులే వాడవలసియుంటుంది. గాయముల నుండి రక్తం కారే కొలది అమితమైన దాహం ఏర్పడుతుంది. దానికితోడు మల మల మాడ్చే ఎండ. అసంఖ్యాకమైన ఈగలు కాళ్ళుచేతులు ఆడించలేని ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ బాధ నుండి ఒక్క క్షణం కూడ విముక్తి పొందలేరు నడినెత్తినుండి అరికాళ్ళ వరకు దేహములో బాధింపబడని అవయవమంటూ ఏదియూ ఉండదు. మనుష్యులను ఇంతకన్న ఘోరముగా చంపుటకు అనేక మార్గములున్నా, పాపముతో మతిభ్రమించిన మానవుడు కనిపెట్టిన మహా యాతనతో కూడిన మరణ సాధనం ఈ "శిలువ".

"కపాల" మనే ఆ స్థలములో ఈ వైపున ఒక నేరస్థుణ్ణి, ఆ వైపున ఒక నేరస్థుణ్ణి, మధ్యన యేసుక్రీస్తుని శిలువకు వేసారు. సంధ్య చీకటి కమ్మక ముందే వారి జీవితాలు అంత్యం అవ్వాలి. లేనియెడల బలాత్కారంగా కాళ్ళు విరగగొట్టి చంపి, శవాలను దించి, మట్టిలో పూడ్చేస్తారు. ఎందుకంటే, యూదుల ఆచార ప్రకారము మృతశరీరాలు సబ్బాతు దినమున శిలువ మ్రానుమీద నుండకూడదు. అవి శిలువమ్రానుమీద నున్న వ్యక్తులకు తెలుసు. చుట్టూ చేరిన జనమంతా వారిని అపహసిస్తేనేమి, దూషించిననేమి? ఆ చెవులు వాటిని వినే స్థితిలో లేవు వారియొద్ద ధనము లేదు, రాబడి లేదు, వంటిని కప్పే బట్టలు లేవు. ఆ సాయంకాలమే వారు అసువులు కోల్పోయి, వారి సృష్టికర్తను ఎదుర్కొనే ఆ విషమ పరిస్థితులలో వాటివలన లాభం ఏముంది? ఆ ధనం, పేరు, అధికారం, హోదా ఏదియు వెంటరాదుకదా! ఇద్దరు నేరస్థులు, దొంగలు, నరహంతకులు, చెరసాల ఖైదీలు, ఇద్దరూ లోకదృష్టిలో గాని, దైవదృష్టిలో గాని ఏ ఒక మంచి కార్యమును చేయలేదు. ఇంక భవిష్యత్తులో చేయగలమన్న ఆశకూడా లేదు. అయితే వారిచెంత 'యేసు' (అనగా 'రక్షకుడు') వున్నాడు. ఆయనను విశ్వసించి, అంగీకరించిన ఒక దొంగ తన పాపములకు పరిహారము పొంది, ఆనాడే పరదైసులో ప్రవేశించాడు. మరియొకడు ఆయనను విసర్జించి, తృణీకరించి నరకమునకు తరలిపోయేడు. ఈ యిద్దరు వ్యక్తులు సమస్త మానవకోటికి ప్రతినిధులు క్రీస్తును అంగీకరించేవారు కొంతమంది, తృణీకరించేవారు కొంతమంది. మరణించిన మరుక్షణం నిత్యాగ్ని వీరి కోసం వేచియుంది. కారుల్లో విహరించి, రాజభవనాల్లో నివసించి, లక్షల కొలది ఆర్జించి, మీ బ్రతుకులను సుఖభోగాలకు అంకితం చేసుకొన్న మానవుల్లారా! మరణించిన మరుక్షణం మీ రెక్కడుంటారో ఆలోచించారా? క్షణం తీరికలేని మీ పనులలో, మరణాల గురించి ఆలోచించే వ్యవధి మీకు లేదు. ఈ లోకములో జన్మించిన ప్రతీ వ్యక్తి ఎప్పుడోకానే మరణం గూర్చి ఎంత నిశ్చింత! సమస్తము విడిచి, రిక్తహస్తముతో నీవు మరణించిన క్షణం నిత్యాగ్ని నీ కోసం వేచియుంటుందనే జ్ఞానం నీ కున్నయెడల ఈ మరణం గూర్చి యింత నిశ్చింతగా వుండగలవా? విస్తారమైన ఆస్తిని సమకూర్చుకొని, సుఖించుము, తినుము, త్రాగుము సంతోషించుము. దేవుని యెడల ధనవంతులు కానివారిని క్రీస్తుప్రభు "వెర్రివాళ్లా" ని పిలిచాడు. ఈ రాత్రి మరణం నిన్ను కబళిస్తే, నీవు సమకూర్చినవి ఎవ్వని వగును?

— చదలవాడ చంద్రమతీదేవి

MAR-1 / HOPE / AMG

ఉచితం ఉచితం

మీరు మీ ఇంటిలో కూర్చొని బైబిల్ పరిశోధన గురించి చక్కటి సర్టిఫికెట్ పొందాలన్నా, బైబిల్‌కి సంబంధించిన అందమైన విలువగల పుస్తకము కావాలన్నా ఒక కార్డుపై మీ అడ్రసు స్పష్టంగా వ్రాయుండి పోస్టు ఖర్చుకూడా మాదే.

[illegible]
ఎ. ఎం. హోప్ సెంటర్
[illegible]
పోస్టుబాక్సు నెం. 12
చిలకలూరిపేట
(గుంటూరు జిల్లా)

HOPE A. M. G.

The Gospel Message inserted by Mr. S. John David [illegible] Post Box No. 12, Chilakaluripet, Guntur Dt. Through M/s. Hope Advertising & Public Relations, Swamy Street, Gandhinagar, Vijayawada.

విధి నన్ను మోసగించింది." చెపుతూ చెపుతూ దామోదరం పెద్దగా రోదించటం మొదలుపెట్టాడు.

గప్ మని లైట్ వెలిగింది.

"అమ్మయ్య, కరెంటు వచ్చింది." శాస్త్రి పెద్ద భారం దిగినట్లు అన్నాడు. దామోదరం కళ్ళు తుడుచుకొని అంతా చూశాడు.

నలుగురూ దామోదరం మీద నుంచి చూపులు మరల్చుకున్నారు.

"నా కథ మీకు విసుగు కలిగించడం లేదుకదా?"

"లేదు, లేదు. చెప్పండి."

"చిదంబరం ఇక్కడ వున్నట్లు తెలుసుకున్నాను. నా ఆనందం అరనిముషంలో హరించుకు పోయింది. చిదంబరం నా భార్యను తన భార్యగా లోకులను నమ్మించటం, తరువాత నా సవితను హత్యచేసి పరారీ కావడం తెలిసింది. ఇప్పుడు నా కర్తవ్యం ఏమిటి? నేనేం చేయాలి?" గద్దిగా ప్రశ్నించాడు దామోదరం.

నలుగురూ ఒకరి మొహం ఒకరు చూచుకున్నారు. ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

"అదీ చెబుతాను. సముద్రంలో మూరబోయే బోటు గురించి ఆలోచించటం అనవసరం. ఈ లోకంలో చిదంబరం ఎక్కడ వున్నా సరే పట్టుకుని నా సవితను హత్య చేసినందుకు నన్ను దగా చేసినందుకు నా పని తీర్చుకుంటాను. చిదంబరాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా కోసి, కాకులకూ, గద్దలకూ వేసి నా పగ తీర్చుకుంటాను." పళ్ళు కొరికి పగ్గరంగా అన్నాడు దామోదరం.

"మరో కోణం రాదించు ఒక్కమాట." మూర్తి అన్నాడు.

"అడగండి."

"వసవసంగా చూస్తే వజ్రాలు దొంగిలించటం నేరం కాదా? పోలీసుల దృష్టిలో మీరు నేరస్థులు, ఏమంటారు?"

"మేము మేము ఒక విధంగా నేరస్థులమే. మెరుపు బ్యాగ్‌లో వున్న విలువైన వస్తువేమిటా? అనే కుతూహలంతో బ్యాగ్ తెరిచాను. విలువైన వజ్రాల బడంగానే ఆశ పుట్టింది. వేగా వాడు గజదొంగ అని తెలుసుకొంగానే, వజ్రాల విషయం పైకి పెట్టలేదు. నేరానికి శిక్ష అనుభవించాను. ఆచిదంబరంగాడు నే చూపినదయా భిక్ష విచ్ఛంతోనా అంతటివాడు అయి నన్నే మోసగించాడంటే, నా [illegible] లో ఎలాటి మంటలు మండుతున్నాయో మీకేం తెలుసు?"

[illegible] ఆ పేకి చటుక్కున లేచి నుంచున్నాడు దామోదరం.

"[illegible] పెగిలింది [illegible] నేను సెలవు తీసుకుంటాను" అన్నాడు.

[illegible] కథలో లీనమైన నలుగురూ [illegible] గ్రహించారు అప్పుడు.

"ఇంకా బాగా తగ్గలేదు." రెడ్డి వాడా ఛయిర్‌లోంచి లేస్తూ అన్నాడు.

"మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే యీ రాత్రికి యిక్కడ వుండండి."

"లేదు వెళ్ళాలి." స్థిర నిశ్చయంతో జవాబు యిచ్చాడు దామోదరం.

"ఒక్కమాట, చిదంబరం యింకా ఆ వజ్రాలు వుంచాడనేమిటి నమ్మకం. ఆ రాత్రికి రాత్రి ఎలా దాచగలిగాడా వజ్రాలను?" శాస్త్రి అడిగాడు.

"మీకు చెప్పిన సందువల్ల నా కొచ్చే ప్రమాదం ఏమీ వుండదని తెలుస్తోంది. చిదంబరం ఒంటరిగాడుగా వజ్రాలను అమ్మలేడు. నా లాంటివాడు కుడి బుజంగా ఎవరో ఒకరు

వాసంత వలపు

—అనామిక

తారల చూపులో — నా మనసులోన
కురిపించినావు వలపుజాణ

ప్రియుమారిచేరి — విరిసిగిన్నివ్వ
ప్రమదముతో నను — కవ్వించినావు
మత్తుగ చూచి — మనసునుదోచి
మైకములో నను నిలిపించినావు

ఈ వసంతరేయి — ఈ వెన్నెలహాయి
ఈడు బాధనునేను — ఓర్వలేనోయి
చెలిమితో చేరి — మురిపించి
లాలించి
చెరవేగు నా [illegible]

మాధవుడిప్పు నీవు [illegible]
మాధుర్యలహరిలో — తేలుదాం
మదిలోన వలపు — మరపించను
[illegible]
మధురమైన రాగ [illegible]

వుండాలి, యీ రోజు [illegible] నాటికీ కుడి బుజంగాళ్ళు ఎవరూ లేరని తెలుసుకున్నాను. పోతే వజ్రాల సంగతి, చిదంబరంది కుడి కాలు కొయ్యకాలు అని మీకూ తెలుసు కదా? ఆ కొయ్యకాలు [illegible] తమాషాగా [illegible] తయారు చేయించాడు [illegible] వుపయోగపడింది [illegible] వజ్రాలు [illegible] దాచాము. ఇప్పటికీ పదిలంగా ఆ అరలోనే వజ్రాలు వుంటాయి. ఈ రహస్యం యిప్పటి వరకు నాకు, ఇప్పుడు మీకు తప్ప నరమానవుడికి కూడా తెలియదు. జాగ్రత్త. ఈ విషయం పైకి పొక్కిందా, ఆ నాటి నుంచీ చిదంబరంతో పాటు మరో నలుగురు నా శత్రువు లవుతారు. శలవ్."

పెద్ద పెద్ద అంగలేసుకుంటూ దామోదరం బైటకి వెళ్ళిపోయాడు. మరో నిముషంలో చీకటిలో కలిసిపోయాడు.

• "మాంచి డిటెక్టివ్ స్టోరీ రాయువచ్చు." మూర్తి సిగరెట్ లైటర్‌తో అంటించుకుంటూ అన్నాడు.

"స్టోరియా? నా వంకాకూడు అసలు ఏ దెవరురా నాయనా, మనిషే అంటావా?"

శాస్త్రి మాటలకు పెద్దగా నవ్వాడు మూర్తి.

"మనిషి కాదోయ్ ముగ్రమా? దెయ్యం."

"అయ్యబాబోయ్, నన్ను హడలగొట్టి చంపేసింది రా నాయనలారా?"

"అసలూ, వీడు యీ కథ ఎందుకు చెప్పినట్లు?"

"ఒకరకం మనస్తత్వం గలవారు వారి బాధలను, గాథలను యితరులతో చెప్పుకొని పొంగిపోతుంటారు హోమియోపతి లక్షణం చూపింది. "సోరా" తత్వంగలవాడు చీమంత దానిని కొండంతచేసిచెబుతాడు. అదే సైకాలజీ తత్వం గలవాడు అణుమాత్రం దానిని అతి గుప్తంగా దాస్తాడు. అలాగే అనుకోండి యీ దామోదరం గురించి కూడాను."

"అదే అంటావా?"

"ముమ్మాటికీ."

"వీడు చెప్పింది నిజమని ఎలా అనుకోటం?"

"పాయింటే, కాని అబద్ధం అని మనము ఎలా అనగలం?"

"నిజం కాని, అబద్ధం కాని యీ కథ మన నలుగురి మధ్యనే దాచటం మనకే శ్రేయస్కరం." శాస్త్రి ఆవులిస్తూ అప్పటికి కున్నట్లు తలలూపారు నలుగురూ.

"ఇంక ఆట ఆడాలని అనిపించటం లేదు. నేను వెళతాను"

"నేనూ శలవు తీసుకుంటాను." రావ్‌తో పాటు శాస్త్రి వంత పాడాడు.

"అలాగే రేపు మళ్ళీ కలుద్దాము నిద్రంగి రేమిటోయ్ మూర్తీ?"

"నా వైఫ్ పుట్టింటికి వెళ్ళింది. నేను యిక్కడే పడుకుంటాను"

శాస్త్రి, రావు వెళ్ళాక తలుపేసుకుని మూర్తికి మంచం చూపించి తన బెడ్ మీద వాలిపోయాడు రెడ్డి.

*

రాత్రి ఒంటిగంట అయింది

వెన్నెల తన వెలుగును మసక మసకగా వెదజల్లుతున్నది. మెల్లగా నడుచుకుంటూ

(మిగతా 11వ పేజీలో)

అసలు రహస్యం

(8 వ పేజీ తరువాయి)

చేతిలో గునపం పట్టుకుని నలువైపులా జాగ్రత్తగా చూచుకుంటూ ఓ వ్యక్తి నడచి వస్తున్నాడు.

కొద్ది దూరంలో ఆ వ్యక్తిని అనుసరిస్తున్నారు మరో ముగ్గురు

గుబురుగా ఉన్న చెట్ల మధ్య చేరి అటూ యిటూ ఓ సారి చూచి తవ్వడం మొదలు పెట్టాడు ఆ వ్యక్తి

అతనికి కావలసినది దొరికింది, ఆప్యాయంగా చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

చటుక్కున పవర్‌ఫుల్ టార్చ్‌లైట్ వెలుగు ఆ వ్యక్తిమీద పడింది. గాభరాగా లేచి నుంచున్నాడు దగ్గరలో మూడు ఆకారాలు కనిపించాయి. ఒకరి చేతితో పిస్టల్ వుంది. "ఎవరు మీరు ?" కంగారుగా అడిగాడు.

"వజ్రాలు కనపడ్డాయా ?" త్రిమూర్తులలో ఒకడు ప్రశ్నించాడు.

"మీకెందుకు వాటి విషయం ? అసలు మీరు ఎవరు."

"నేను ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజశేఖర్ రెడ్డిని," గంభీరంగా పలికింది పిస్టల్ చెయ్యి.

"ఆఁ.... ?"

"యిక్కడ ఎందుకు తవ్వారో తెలుసుకోవచ్చా ?"

"మొ ...మొక్క పాతటానికి" తత్తర పడుతూ జవాబు యిచ్చాడు.

"భేష్, దూడ గడ్డికోసం తాటిచెట్టు ఎక్కిన సామెతలా వుంది స్మశానంలో తులసిమొక్క నాటుదామనా ?"

శాస్త్రి మౌనంగా ఆలోచిస్తూ నుంచుండిపోయ్యాడు.

"చిదంబరాన్ని ఎందుకు హత్య చేశావు ?"

"నేను హత్య చేయలేదు."

"వజ్రాలకోసం నీవే హత్య చేశావు."

"చిదంబరం దగ్గర వజ్రాలు వున్నాయని దామోదరం చెప్పిందాకా తెలియదు." తను ఏం మాట్లాడుతున్నాడో తెలుసుకోకుండానే శాస్త్రి చటుక్కున మాట ఆపేశాడు.

"శాస్త్రీ నీవు బుకాయించి ప్రయోజనం లేదు చిదంబరాన్ని హత్య చేసింది నీవేను. తగిన సాక్ష్యం కూడా వుంది.

సవితను పళ్ళు కోసుకునే కత్తితో చంపి తరువాత రేప్ చేసినట్లు తెలుసుకున్నాము. కత్తి పోటు తగలంగానే ప్రాణం పోలేదు. పెనుగులాడింది. ఆ సూచనలు తెలిశాయి. చనిపోతూ "సు" అనే అక్షరం వ్రాసి చనిపోయింది. అంతవరకే ఆధారాలు దొరికాయి.

భర్త ఎంతమాత్రం రేప్ చేయటానికి ఆస్కారం లేదు కాకపోతే కసితో చంపవచ్చు. సవితకు కొద్ది దూరంలో నాలుగు రక్తపు చుక్కలు వున్నాయి. ఆ రక్తం సవితది కాదు. మా పరిశోధన ఫలితం సవితను ఎవరో చంపి రేప్ చేశారు. ఆ చంపినవారే చిదంబరాన్ని మాయం చేశారు. పరిశోధన మొదలుపెట్టాము. "సు" అనే అక్షరం గలవారు ఎవరాని చూశాము

పేకాట మిత్రులు నలుగురికీ "సు" అనే అక్షరం కలుస్తుంది నీ పేరు సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి మిగిలినవారు సుబ్బారావ్, సుదర్శన రెడ్డి, సుందరమూర్తి. అందరూ పేరు పొందిన ఘరానావ్యక్తులు తగిన సాక్ష్యం లేదు అందుకని చిదంబరమే సవితను హత్యచేసి పరారయ్యాడని ప్రచారంచేసి కేసు మూసేశాము. కాని ..మా ప్రయత్నం మేము చేస్తూనే వున్నాము

నా సినీ మిత్రుడు విష్ణుకుమార్ వారం క్రితం నన్ను చూడటానికివచ్చాడు. అతనితో చెప్పి సాయం కోరాను మీ నలుగురిలో నిజంగా హంతకుడువుంటే ఆ దెబ్బతో బైట పడతాడు అనుకుని గాలిలో రాయి విసిరాను.

ఆ రాత్రి జోరున వాన కురిసేటప్పుడు మీరంతా పేక ఆడు కుంటున్నప్పుడువచ్చింది. ప్రఖ్యాతనటుడు నా మిత్రుడు అయిన విష్ణుకుమార్. అంతేగాని దామోదరం కాదు ఆ కల్పిత కథ చెప్పింది విష్ణుకుమార్.

చిదంబరం కొయ్యకాలిలో అమూల్యమైన వజ్రాలు వున్నాయని తెలిస్తే చిదంబరం కోసం తెలిసినవారు బైలుదేరుతారని అనుకున్నాను. నా ప్లాన్ సక్‌సెస్ అయింది." చెప్పటం ముగించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"కొయ్యకాలిలో వజ్రాలులేవన్నమాట!" తెల్లబోతూ శాస్త్రి అన్నాడు.

"వజ్రాలు లేవు రత్నాలు లేవు నీమాటలన్నీ మినీటేప్‌రికార్డర్‌లో రికార్డ్ అయాయి ఫోటో కూడా తీశాము. అనవసరంగా బుకాయించక సవితను, చిదంబరాన్ని ఎందుకు హత్య చేయాల్సి వచ్చిందో చెబితే సంతోషిస్తాము." వ్యంగ్యంగా అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

శాస్త్రి ఒక్క నిమిషం ఆలోచిస్తూ నుంచున్నాడు.

"చెబుతాను అంతా చెబుతాను చిదంబరం యీ వూరువచ్చి సంవత్సరం కావటం, తన పాత చరిత్ర ఎవరికీ చెప్పక తరుచు రంగూన్ విశేషాలు చెప్పటం వల్ల ఆ రాత్రి మీ మిత్రుడు చెప్పిన కథ నమ్మాను. ఇలా చెబితే అర్థంకాదు, మొదటినుంచీ చెబుతాను.

నేను ఆడదాని విషయంలో చాలా చెడ్డవాడిని వయసులో ఉన్నప్పుడే ఒక దుర్గుణంవుంది, మనసు పడ్డ ఆడదాన్ని నయానో భయానో అనుభవించటం. అది యీ నాటికీ మారలేదు సవిత అందం చూచి పిచ్చివాడి నయాను. భర్త కుంటి వాడయినా సవిత నిప్పులాంటిది.

ఒక రోజు చిదంబరం వూరికి వెళుతున్నాడని తెలుసుకున్నాను. చిదంబరంని అటుపోనిచ్చి ఇంట్లో దూరాను. రాత్రి పన్నెండు కావస్తున్నది. సవితను బలవంతం చేశాను. మంచం మీదకు తోశాను, చేతికి అందుబాటులో వున్న పేపరు వైయిట్ నా ముఖాన వేసి కొట్టింది నేనేం చేస్తున్నానో తెలియని కోపంతో బల్లపైవున్న పళ్ళుకోసుకునే కత్తితో పొడిచాను చావు బతుకుల్లో గిలగిల లాడుతున్నదాన్ని దారుణంగా అనుభవించాను అప్పుడు నా కోపం, నా తాపం నా మోహం చల్లబడ్డాయి.

ఆ సమయంలో తలుపులు తీసివున్నాయి, వూరికి వెళ్ళిన చిదంబరం ఎందుకో ప్రయాణం మానేసి తిరిగి వచ్చాడు! తొందర తొందరగా నా దగ్గరకు రాబోతూ కుంటి కాలువల్ల గుమ్మం తగిలి బోర్లా పడ్డాడు. క్షణం ఆలశ్యం చేయక నేను చిదంబరం గొంతుమిద కాలు వేసినొక్కాను చిదంబరం ప్రాణాలు సవిత వెంట వెళ్ళిపొయ్యాయి.

క్షణం ఆలశ్యం చేయక కత్తిమిద వేలిముద్రలు తుడిచివేశాను. 'సు' అక్షరం కనపడలేదు. ఆ రాత్రికి రాత్రి యిక్కడకు చిదంబరాన్ని తెచ్చి పాతిపెట్టాను. సవితను హత్యచేసి,చిదంబరం పరారయాడని పోలీసు కథనం విని హాయిగా వూపిరి పదిలాను

అన్యాయం అణిగిపోదు హంతకుడు తప్పించుకుపోలేడు. ఎంత నగ్నసత్యం ! బతికిబైటపడ్డందుకు సంతోషించక, వజ్రాలు నేలపాలు అవుతాయేమోనని అత్యాశతో.... చిదంబరాన్ని పూడ్చినగొయ్యి తవ్వాను! కాని ... ఎవరు తీసుకున్న గోతిలో వారే పడ్డట్లు పడ్డాను. తొందరగా బేడీలు వేయండి." అంటూ శాస్త్రి తలవంచుకున్నాడు, చేతులు ముందుకు జాపి.

"వెంటనే నేరం ఒప్పుకున్నందుకు సంతోషం. చిదంబరం గత చరిత్ర హీనమైనది కావటం. వ్యాపారంలో దివాలా తీసి పార్ట్‌నర్స్‌ని మోసంచేసి దాచుకున్న డబ్బుతో యీ వూరు వచ్చాడు అందువల్ల అసలు విషయం దాచి, రంగూన్ విశేషాలు పైపైవి చెప్పేవాడు. అందువల్ల నీవు మా కధ విని గోతిలో పడ్డావు ఫోర్‌నాట్‌ఫైవ్ ! శాస్త్రికి బేడీలువెయ్యి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

శాస్త్రి కళ్ళకు గోతి పక్క కొయ్యకాలు భయంకరంగా కనిపించింది.

"అసలు రహస్యం తెలిసింది. దయచేసి తొందరగా బేడీలు తొడిగి తీసుకుపొండి " చేతులు ముందుకు జాపి శాస్త్రి అన్నాడు.